

Tijd om de kaarten op tafel te leggen

Nieuws dinsdag 3 maart 2020

- Op 28 januari kwamen in Brussel tienduizenden ABVV-leden en sympathisanten op straat om te betogen voor het behoud van een sterke sociale zekerheid. Waarom was het nodig dat signaal te geven?

Chris Reniers: “Het ABVV en ook de ACOD komen stevast op voor een sterke sociale zekerheid. Het wordt hoe langer hoe meer belangrijk om de bevolking uit te leggen wat de sociale zekerheid voor hen doet en hoe die gefinancierd wordt. De voorbij regeerperiode heeft de regering Michel enorm veel geld onttrokken aan de federale sociale zekerheid. Dat geld was eigenlijk bedoeld was om de pensioenen, de zorg, de werkloosheidsuitkeringen en alle andere takken van de sociale zekerheid de financieren. In het kader van een taxshift hebben ze dat geld aan bedrijven en ondernemers bezorgd. Die hebben het niet opnieuw in de Belgische economie gepompt, zoals de regering vooraf beloofde. Ze sluisden het gewoon door naar hun aandeelhouders en naar belastingparadijzen.”

- En als gevolg daarvan komt de financiering van de sociale zekerheid in grote problemen?

Chris Reniers: “Door de fiscale geschenken van de regering Michel neemt het begrotingstekort dag na dag toe. Er zal dus naar centen moeten gezocht worden. Wie de politieke actualiteit de voorbije jaren aandachtig gevolgd heeft, begrijpt meteen dat die zullen gevonden worden door besparingen op de openbare diensten en de sociale zekerheid. Als je weet dat momenteel bijna 90 procent van de uitgaven van de sociale zekerheid naar de uitbetaling van pensioenen, zorg en werkloosheidsuitkeringen gaat, dan is meteen duidelijk dat er niet veel marge meer is. Elke ingreep zal de burger geld kosten. Is dat terecht? Of is er iemand in dit land die vindt dat de pensioenen in ons land te hoog zijn, de zieken te veel geld krijgen of dat de werkloosheidsuitkeringen rijkelijk zijn?”

- Welk alternatief stel je voor?

Chris Reniers: “De sociale zekerheid haalt haar inkomsten uit de sociale bijdragen betaald op de lonen van werknemers. Het is dus hoog tijd dat we ook andere inkomstenbronnen aanspreken. Ik denk dan bijvoorbeeld aan een hogere belasting op inkomsten uit kapitaal en vermogen. Wie daaruit zijn inkomen haalt, maakt immers ook gretig gebruik van de sociale zekerheid.”

- Op 5 februari blies de ACOD verzamelen in Het Depot in Leuven onder het motto 'Oog voor openbare diensten'. Wat wilde de ACOD duidelijk maken met die militantenbijeenkomst?

Chris Reniers: "We wilden in de eerste plaats de Vlaamse regering vragen om opnieuw oog te hebben voor de openbare diensten. Wanneer er besparingen gezocht worden, komen de openbare diensten daar blijkbaar steeds als eerste voor in aanmerking. Al onze sectoren hebben een statement gemaakt in Leuven. Eigenlijk kwam het bij allen op hetzelfde neer: er zijn te weinig middelen en te weinig personeel. Het gevolg is dat wie overblijft te veel werk heeft, waardoor de dienstverlening aan de burger in het gedrang komt. Wat mij enorm tegen de borst stuit, is dat wanneer ouders van een vermoord kind terecht aanklagen dat justitie niet performant werkt, wanneer in het kader van de Brexit duidelijk wordt dat er te weinig personeel is om die in goede banen te leiden, wanneer er te weinig personeel is om te controleren of iedereen correct belastingen betaalt, wanneer de sociale inspectie ondermaats bezet wordt, wanneer in de zorg onvoldoende personeel is en wanneer de De Lijn en de NMBS geen mensen vinden om met de bussen of treinen te rijden, dan leggen politici in het parlement en in de media grote verklaringen af en spreken ze schande. Maar tegelijk helpen velen van hen actief aan de afbraak van diezelfde openbare diensten omdat die 'te veel middelen' zouden krijgen. Dat is populisme ten voeten uit."

- Intussen komen de formatiegesprekken voor een nieuwe federale regering maar niet van de grond.

Chris Reniers: "Ik stel vast dat in Vlaanderen bepaalde politieke partijen graag PS-voorzitter Paul Magnette tot kop van jut maken voor het uitblijven van een oplossing. Hij mag dan misschien een zeer directe stijl hebben, maar hij zegt tenminste waar het op staat. N-VA en CD&V daarentegen lijken wel een bondgenootschap gesloten te hebben. Ze zwijgen zedig over hun plannen voor wat een nieuwe regering zou moeten doen en vertonen tegelijk een groot calimero-gedrag. Zij weten van niets, ze hebben niets gedaan, ze ondergaan alles, zij zijn steeds het slachtoffer. Het is hoog tijd dat die ballon doorprikt wordt en dat iedereen zijn kaarten op tafel legt. Dan kan er eindelijk onderhandeld worden op basis van thema's die er echt toe doen, zoals werkgelegenheid, pensioenen, gezondheidszorg, veiligheid, mobiliteit, begroting, energie en milieu."